

Aistitko kaupungin sykkeen Tunnetko sen tuoman väristyksen Kulkevan läpi pienten, hentojen ruumiimme Hullun lailla tanssimme elämään Ja mielenvikaisen elämämme Elämme tietäen sen olevan viimeinen Viimeiset päivät viimeisten lasten Sanat pilaa rakkauden ei kukaan elä vain nähdäkseen onnen Se pitää kokea että ymmärrät sen Pelko ei ole niin kaukana rohkeudesta Ettet voisi ottaa haastetta vastaan Ja nauraa päin menneisyyden kasvoja Vaikka vähän tuntuisi haikealta Elämää parempaa huumetta ei olekaan Kun haistan uuden huomisen Alkavan jännityksen tunnen nousevan En malttaisi odottaa Yön hetkessä pysytään, hämärässä väijytään Kokoonnumme katsomaan kuinka maailma hengittää Itse aiheuttaa tuhonsa, omasta liastaan riippuvaiseksi jää Se saa meidät ymmärtämään elämää Väistämme vaarat ja kuljemme varoen Villisti huudamme yössä pimeyteen Juoksemme läpi kaupungin kujien Joku taas on tänne eksynyt, maailmasta isojen ihmisten Sen katse on uusi ja outo, täynnä jotakin myrskyä edeltävää, tunnen sen! Otamme hänet vastaan riemuiten Kutsumme mukaan ja houkuttelemme hänet hiipimään varjoihin mukaamme Jokin vaatien kutsuu minua nimeltä Onko se Äiti, pitääkö jo herätä? Silmät aukaisen, haistan kaupungin löyhkän ja hymyilen Silmäsi kiiluvat, naurahdat minun menneisyyden unille Uusi aamu kun koittaa Me heräämme rappukäytävistä, kaduilta, viemäriojista Keräännymme yhteen, jatkamme matkaa Etsimme seuraavaa yöpymispaikkaa Saat minut hyppäämään ilmaan, kiljumaan Maailman on meidän, sano se uudestaan me olemme vapaat Oletko tarpeeksi rohkeamielinen sellaiseen Että voisit elää keskellä rottien Saastaisessa viemärissä peläten Vain selviytyjä löytää totuuden keskeltä kaiken sen Vapaus on sana jonka kuiskaamme kun yöllä kohdataan Asumme koloissa ja onkaloissa, kaupungin saastassa Odotamme päivää jolloin aurinko paistaa myös risukasaan Tule kanssamme vapauteen Me olemme viimeiset eloonjääneet Tulet näkemään paratiisin toisenlaisen Tule katsomaan lapsia kaupungin pimeyden - tämäkin on 10vuotta vanha, 14 vuotiaan ajatuksia elämästä..